

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра дитячої хірургії

ОБ'ЄДНАННЯ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ

*До 85-річного ювілею
кафедри дитячої хірургії*

Науково-практична конференція
з міжнародною участю

18–19 травня 2023 р.

Тези доповідей

Одеса ОНМедУ 2023

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра дитячої хірургії

ОБ'ЄДНАННЯ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ

*До 85-річного ювілею
кафедри дитячої хірургії*

Науково-практична конференція
з міжнародною участю
18–19 травня 2023 р.

Тези доповідей

Одеса ОНМедУ 2023

УДК 617-053.2(043.2)
О-13

Редакційна колегія

О. О. Лосєв, М. Г. Мельниченко,
В. М. Аплевич, Л. Б. Елій

Відповідальна за випуск

д. мед. н., професор М. Г. Мельниченко

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Одеського національного
медичного університету МОЗ України
Протокол № 5 від 30.03.2023 р.*

Об'єднання науки та практики: до 85-річного
О-13 ювілею кафедри дитячої хірургії : наук.-практ.
конф. з міжнар. участю. Одеса, 18–19 травня 2023 р. :
тези доп. [Електронне видання] — Одеса :
ОНМедУ, 2023. — 356 с.
ISBN 978-966-443-124-5

Збірка містить тези доповідей учасників науково-практичної конференції з міжнародною участю, які об'єднані за тематичними напрямками, а саме: питання історії розвитку дитячої хірургії на Одещині та в Україні, сучасні досягнення дитячої хірургії та педіатричної науки в Україні, сучасні особливості викладання клінічних дисциплін у медичному вищому закладі освіти.

УДК 617-053.2(043.2)

ISBN 978-966-443-124-5

© Одеський національний
медичний університет, 2023

**Княшко Е. Ф. — лікар-хірург дитячий,
КНП «Одеська обласна клінічна лікарня» ООР,
Одеський національний медичний університет**

ПАМ'ЯТАЄМО ЗАВЖДИ

Мене запитали: «Що можеш згадати та розповісти про Прокопову Людмилу Василівну?»

Відповідь як у Ільфа і Петрова: «Все! А що сталося?» —

«Їй буде 95 років, з очевидців збираємо все, що пам'ятають».

Я не родич, не друг сім'ї Людмили Василівни Прокопової, я її учень, один із багатьох, яких вона пропустила через свою кафедру, деканат і душу. З ким поведешся, від того й наберешся. Чого можна набратися від найрозумнішої жінки та досвідченого професіонала? Такі як вона не можуть бути приємними всім, особливо тим, хто не хоче вчитися все життя і вдосконалювати свої професійні навички. Якщо про неї хтось невтішно висловлюється, мені зрозуміло, що ця людина не нашого поля ягода.

«Хто діагнози ставитиме і лікуватиме людей?», — питала вона тих, хто має владу, якщо пропонували їй звільнити якогось непокірного хірурга. І до неї прислухалися та погоджувалися. Спробуй не погодитися з нею!

Сім'я та друзі знають одні її риси, кафедрали — інші, деканатівці, ректоратівці — треті, учні, пам'ятають її різною. Комусь із цих учнів уже давно за років і років... Чи була Людмила Василівна богатиркою? У функціонально-фізіологічному значенні — ні. Штанга та ядро не її види спорту, але вантаж моральних тягарів і професійних навантажень вона долала легко і брала будь-які висоти, які ставило перед нею життя, і нас навчала цього. «Хоч би спробуйте, не будьте пасивні. Пофігізм шкідливий хірургу, ми не повинні вмирати з кожним хворим, але постійний самоаналіз і самонавчання саме те». Це мій погляд на неї, на її діяльність та її творчість. Саме так, творчість, ви ж пам'ятаєте — хірургія — це ще й мистецтво. Її руки і пальці мали якусь унікальну моторику, що давало їй змогу творити дива за операційним столом, а ноги завжди, в будь-яку погоду, були на високих підборах.

Спочатку їй важко давалися педалі зчеплення і газу, коли зважилася стати автомобілістом, але вона швидко освоїлася. Чи їй було боятися труднощів? І в розумних межах пізніше почала «лихачити».

Ще ми пам'ятаємо її як декана. Жінка-декан — це вам не мужик воєнізованої статури з криком: «Стояти, струнко!» І не правоохоронний функціонер із вкрадливою порадою: «Все, суши сушарі!» Вона керувала як найдосвідченіший навігатор у всіх сферах діяльності, підвладних їй. Що їй було непідвладне? Погода, події в країні, роки...

Так, роки брали своє. У нас в головах заводилися таргани, у кожного свої. А в неї — завжди ясний погляд на процес та світлі думки. Чи таке виховання, чи сила волі? Не знаю. Вона відчувала себе на рівних з усіма корифеями, від яких ми навчалися. І привозила на конференції найдостойніших учнів, які зазвичай брали перші місця по Союзу за свої раціоналізації та винаходи. Виховна робота передбачала для неї виключно прискіпливий аналіз причин події. Ніби важливий не факт, а спонукальний мотив, але якщо факт призводив до чиеї трагедії, то тут поблажок не чекай. Одному лікарю вона сказала: «Краще б ти взагалі ніякої допомоги цьому хворому не надавав, ніж таку, яку ти провів. Менше було б шкоди».

Якщо хтось із учнів перевершував її у швидкості в'язати вузли, накладати апарати, освоювати нові технології, то в цьому вона бачила щастя вчителя. Вона пишалася учнями, які очолювали відділення, лікарні, кафедри. Але найбільше вона пишалася тими, хто ставив діагнози і лікував дітей. Їй подобалися слова: «І хай не професор ще ти, з образою на життя не бурчи, є в житті інші розрахунки, ми всі, ким би хто не був, — лікарі».

Я її пам'ятаю як Лікаря з великої літери: сотні врятованих життів, 1000 виправлених доль та безмірна любов до всіх нас — пацієнтів, учнів, колег. Про таких як Людмила Василівна романи писати треба, а не пару сторінок густо написаного тексту.

Людина жива, поки про неї пам'ятають. Про Людмилу Василівну Прокопову ми пам'ятаємо завжди!

Розділ 1. СЛАВЕТНИЙ ШЛЯХ ДИТЯЧОЇ ХІРУРГІЇ ОДЕЩИНИ	20
<i>Лосев О. О.</i> Спогади завідувача кафедри	20
<i>Мельниченко М. Г.</i> Вибрані сторінки історії дитячої хірургії Одещини	24
<i>Мельниченко М. Г.</i> Пам'яті професора	46
<i>Васильченко Л. В.</i> Професор Л. В. Прокопова — видатний дитячий хірург, вчений, педагог	50
<i>Капліна Л. Є.</i> Світла пам'ять	51
<i>Кияшко Е. Ф.</i> Пам'ятаємо завжди	53
<i>Рибальченко В. Ф.</i> Спомини про вчителя	55
<i>Сіволан Н. В.</i> Пам'яті Людмили Василівни Прокопової	56
<i>Ситнікова В. О.</i> Феномен жінки в хірургії	57
<i>Квашніна А. А.</i> До ювілею професора Л. В. Прокопової	59
<i>Артюх А. О.</i> Комбінована кісткова пластика при лікуванні псевдосуглобів і дефектів довгих трубчастих кісток у дітей (докторська дисертація професора Прокопової Людмили Василівни)	62
<i>Гона О. О.</i> Гострий апендицит у дітей (за кандидатською дисертацією професора Прокопової Людмили Василівни)	68
<i>Арахамія Т. Р., Гаращенко Р. Г.</i> Історія розвитку дитячої хірургії в Україні	71
Розділ 2. СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ АБДОМІНАЛЬНОЇ ХІРУРГІЇ ДИТЯЧОГО ВІКУ	77
<i>Годік О. С., Недбала В. В., Дегтярєва Д. С., Водяницький С. Л.</i> Досвід хірургічного лікування кіст холедоха у дітей в НДСЛ «Охматдит» МОЗ України	77
<i>Гончар В. В.</i> Результати оперативного лікування порушень симетричності іннервації промежини	82
<i>Гончар К. В.</i> Дисфункція тазового дна у дівчаток 14–18 років, актуальність проблеми та сучасний підхід до лікування	85
<i>Капталъян М. А., Квасневський Є. А., Квасневський О. А.</i> Використання роботичної хірургічної системи “Senhance” при холецистектомії	88